

11. 1938. g. 29. janvārī. Pēc Sodū lik. 546. p. 1. d. apsūdzētais Zojas Kaseičas sūdzība par Rīgas pilsētas valdes kasacijas sūdzību atraidīt.

Pamatojoties uz izteikto un Kriminālproc. lik. 205. p., Senats nolēma: kopsānu un piemērošanu neatļauj Sodū lik. 1. pants.

Rīgas pilsētas valdes kasacijas sūdzību atraidīt.

12. 1938. g. 29. janvārī. Pēc Sodū lik. 546. p. 1. d. apsūdzētais Zojas Kaseičas sūdzība par Rīgas pilsētas valdes kasacijas sūdzību atraidīt.

Pamatojoties uz izteikto un Kriminālproc. lik. 205. p., Senats nolēma: kopsānu un piemērošanu neatļauj Sodū lik. 1. pants.

Rīgas pilsētas valdes kasacijas sūdzību atraidīt.

13. 1938. g. 29. janvārī. Pēc Sodū lik. 546. p. 1. d. apsūdzētais Zojas Kaseičas sūdzība par Rīgas pilsētas valdes kasacijas sūdzību atraidīt.

Pamatojoties uz izteikto un Kriminālproc. lik. 205. p., Senats nolēma: kopsānu un piemērošanu neatļauj Sodū lik. 1. pants.

Rīgas pilsētas valdes kasacijas sūdzību atraidīt.

Pamatojoties uz izteikto un Kriminālproc. lik. 205. p., Senats nolēma: Ceslava Šaripo kasacijas sūdzību atraidīt.

14. 1938. g. 19. februārī. Pēc Sodū lik. 157. p. 1. d. apsūdzētais Jēkaba Ignāta kasacijas sūdzība par Liepājas apgabaltiesas 1937. g. 10. novembra spriedumu. (L. № 78.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senators A. Gubens; referē senators J. Balodis; atzinumu dod virsprokurora biedris T. Ūdris.

Senats atrod: Lietas faktiskā puse, kā to noskaidrojusi tiesa, pastāvējusi iekš tā, ka tiesājamais Jēkabs Ignāts aizturēts 1937. gada nakti uz 1. maiju ap plkst. 2 Nicas pagastā, pie Nicas muižas braucot ar divriteni, uz kuŗa iesaiņojumā atrasta ap 10 kg daudzumā svaiga stīrnas gaļa. Par gaļas iegūšanu Ignāts no sākuma nav varējis dot nekādus paskaidrojumus, bet vēlāk izteicies, ka gaļu pīrcis no kādas nepazīstamas personas. Nemot vērā, ka aprīļa un maija mēnešos stīrnām, kā medījumiem, ir taupamais laiks (Medību lik. 18. p.) un ka taupamā laikā, saskaņā ar Medību lik. 23. p. nosacījumiem, aizliegts pīrkt, pārdot, pārvadāt un glabāt nošautos meža zvērus un putnus vēlāk par piecām dienām no taupamā laika sākuma, atskaitot plombētos medījumus, un atzīstot ar liecinieku izsacījumiem par pierādītu, ka aizturētā gaļa ir no stīrnas, tiesa sodījusi Ignātu pēc Medību lik. 32. p. un Sodū lik. 157. p. ar Ls 150.— vai mēnesi aresta maksātnespējas gadījumā. Kā uz iemeslu pārsūdzētā sprieduma atcelšanai Ignāts kasacijas sūdzībā aizrādījis, ka pie viņa neesot atrasts nošauts (nesadalīts) medījums (meža zvērs vai putns), par kuŗu runā Medību lik. 23. pants, bet tikai medījuma gaļa, resp. gaļas gabals, no kāda apstākļa nevarot spīest, vai medījums tiešām nošauts, kādēļ pie lietas tāda stāvokļa neesot priekšnoteikumu viņa sodīšanai pēc Medību lik. 32. p. un Sodū lik. 157. p. — Šie kasacijas sūdzības iebildumi ievēribu nepelna. Kā redzams no Medību lik. 1., 25. un 31. p. nosacījumu izpratnes, zem medīšanas jāsaprīqt savvaļas meža zvēru, putnu un citu kustoņu vajāšana, ķeršana, piegūšana un nogalināšana, neatkarīgi no tā, kādā veidā un ar kādiem paņēmienu tāda piegūšana vai nogalināšana notikusi. No tā jāsecina, ka Medību lik. 23. p., runājot par noliegumu glabāt, pīrkt un pārvadāt taupamā laikā „nošautos” meža zvērus un putnus, šo aizliegumu nav attiecinājusi tikai uz tādu medījumu, kas nošauts, bet gan uz visiem medījumiem, kas iegūti Medību lik. 1. pantā paredzētā veidā. Medību lik. 23. pantā paredzētais aizliegums glabāt, pārvadāt, pīrkt vai pārdot nošautos meža zvērus un putnus to taupamā laikā ir jāsaprot kā totāls, bez ierobežojumiem, noliegums, t. i. ar šo likumu noliegta ne tikai medījuma nedalītā veidā, bet arī medījuma atsevišķu gaļas gabalu glabāšana. Medījuma gaļas atrašanās pie inkulpana medījuma taupamā laikā pati par sevi ir likumīga prezumpcija, ka medījums iegūts, pārkāpjot Medību lik. 18. un 23. panta nosacījumus, iekams apsūdzētais nav pierādījis pretējo. Konkretā lietā tiesai bija likumīgs pamats uzlikt apsūdzētam Ignātam sodu pēc celtās apsūdzības priekšmeta un Sodū lik. 157. panta, jo tiesa nodibinājusi, ka viņš glabājis un pārvadājis svaigu stīrnas gaļu stīrnas taupamā laikā, bet gaļas iegūšanas legalitāti nebija pierādījis. Spriedumā nav vērojama novirzīšanās no likuma, kas dotu pamatu to atcelt.

Pamatojoties uz Kriminālproc. lik. 205. p., Senats nolēma: Jēkaba Ignāta kasacijas sūdzību atraidīt.

15. 1938. g. 19. februārī. Pēc Sodū lik. 541. p. 1. d. apsūdzētais Miķeļa Kurša kasacijas sūdzība par Liepājas apgabaltiesas 1937. g. 6. decembra spriedumu. (L. № 83.)

16. 1938. g. 29. janvārī. Pēc Sodū lik. 546. p. 1. d. apsūdzētais Zojas Kaseičas sūdzība par Rīgas pilsētas valdes kasacijas sūdzību atraidīt.

Pamatojoties uz izteikto un Kriminālproc. lik. 205. p., Senats nolēma: kopsānu un piemērošanu neatļauj Sodū lik. 1. pants.

Rīgas pilsētas valdes kasacijas sūdzību atraidīt.

17. 1938. g. 29. janvārī. Pēc Sodū lik. 546. p. 1. d. apsūdzētais Zojas Kaseičas sūdzība par Rīgas pilsētas valdes kasacijas sūdzību atraidīt.

Pamatojoties uz izteikto un Kriminālproc. lik. 205. p., Senats nolēma: kopsānu un piemērošanu neatļauj Sodū lik. 1. pants.

Rīgas pilsētas valdes kasacijas sūdzību atraidīt.

18. 1938. g. 29. janvārī. Pēc Sodū lik. 546. p. 1. d. apsūdzētais Zojas Kaseičas sūdzība par Rīgas pilsētas valdes kasacijas sūdzību atraidīt.

Pamatojoties uz izteikto un Kriminālproc. lik. 205. p., Senats nolēma: kopsānu un piemērošanu neatļauj Sodū lik. 1. pants.

Rīgas pilsētas valdes kasacijas sūdzību atraidīt.

10. 1938. g. 29. janvārī. Rīgas pilsētas valdes kasacijas sūdzība par Rīgas apgabaltiesas 1937. g. 30. oktobra spriedumu Vsevoloda Karkliņa apsūdzība pēc Sodū lik. 156. panta. (L. № 49.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senators A. Gubens; referē senators J. Skudre; atzinumu dod virsprokurora biedris T. Ūdris.

Senats atrod: Pret apsūdzēto Vsevolodu Karkliņu celta apsūdzība pēc Sodū lik. 156. p. 1. d. par to, ka viņš savā augļu un saldinu tirgotavā, kas novietota dzelzceļa teritorijā, pārdēvis patērēšanai uz vietas cepumus un atspīrdzinošus dzērienus, tāda kārtā pārkāpjot Saistošo noteikumu par trak- tiesas konstatējuma, apsūdzētais Karkliņš uzņēmušs atrodas dzelzceļa teritorijā, lai uz dzelzceļu teritorijā arrodosos pīrtikas veiklas nosaka Dzelsceļu vīrs- pilsētas valdes noteikta laika. 165. p. darbā ka šie noteikumi attiecas uz tiem uzņēmumiem, kas pīrtikas izgatavo un pār- saistošo not. par traktiem bez reibinošiem dzērieniem Rīgā, 1. p. nosaka, Lūkotoj caur lietas materiālus kasacijas sūdzības robežas, Senats atrod: 18. un 25. p.

19. 1938. g. 29. janvārī. Pēc Sodū lik. 546. p. 1. d. apsūdzētais Zojas Kaseičas sūdzība par Rīgas pilsētas valdes kasacijas sūdzību atraidīt.

Pamatojoties uz izteikto un Kriminālproc. lik. 205. p., Senats nolēma: kopsānu un piemērošanu neatļauj Sodū lik. 1. pants.

Rīgas pilsētas valdes kasacijas sūdzību atraidīt.

20. 1938. g. 29. janvārī. Pēc Sodū lik. 546. p. 1. d. apsūdzētais Zojas Kaseičas sūdzība par Rīgas pilsētas valdes kasacijas sūdzību atraidīt.

Pamatojoties uz izteikto un Kriminālproc. lik. 205. p., Senats nolēma: kopsānu un piemērošanu neatļauj Sodū lik. 1. pants.

Rīgas pilsētas valdes kasacijas sūdzību atraidīt.

7. 1938. g. 29. janvārī. Pēc Sodū lik. 415. p. 1. d. apsūdzētais Jānis Grīnvalda kasacijas sūdzība par Tiesu palatas 1937. g. 30. oktobra spriedumu. (L. № 31.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senators A. Gubens; referē senators J. Balodis; atzinumu dod virsprokurora biedris T. Ūdris.

Senats atrod: Tiesu palata apstiprinājusi Rīgas apgabaltiesas spriedumu, ar kuŗu apsūdzētais Jānis Grīnvalds atzīts par vainīgu un sodīts pēc Sodū lik. 415. p. 1. d. pazīmēm par to, ka viņš laikā no 1933. gada 25. jūlija līdz 1934. g. 28. jūnijam, Rīgā, pārtaisījis viņam no Dārzāju kopsārdošanas sabiedrības „Vitamins” valdes priekšsēdētāja Jāņa Kleinhofa 1933. g. 12. jūlijā izdoto kvīti par Ls 170.—, aizdevuma saņemšanu tādējādi, ka nogriezis no šās kvīts tās apakšējo daļu ar kvīts izdošanas dienas datumu un Grīnvalda parakstītu atzīmi, ka no kvīti minētās aizdevuma sumas Kleinhofa 1933. g. 25. jūlijā Ls 100.— jau atmaksājis Grīnvaldam, bet vīrs Kleinhofa paraksta, bez tā ziņas un pie- krišanas, ierakstījis vārdus „ar attieciem %/100”, kā arī Grīnvaldam izsniegtu kredītu anulēt”, uzspīedis ar spīedogu uz kvīts citu tās izdošanas datumu — „27. 12. 33.”, pēc kam šādā kārtā pārtaisīto kvīti kā istu iesnīdzis mīrtiesnesim savas prasības Ls 170.—, apmērā pierādīšanai pret Kleinhofu un sabiedrību „Vitamins”. Apsūdzību pēc tās faktiskām pazīmēm pret Grīnvaldu tiesa atzī- nusi par pierādītu ar liecinieku Kleinhofa, Apiņa, Dauges un Ragusala izsacī- jumiem to kopībā, kā arī ar lietpratēja Lapiņa atzinumu, nodibinot ar šiem pierādījumiem, ka apsūdzībā minētā kvīti pārlabojumus un pierakstījumus tiesā- jamais izdarījis bez Kleinhofa ziņas un piekrišanas; ka apsūdzībā minētie pārtai- sījumi nav bijuši nenozīmīgi un ka ar kvīts pārtaisījumu un tās iesnīgšanu tiesā, tiesājamais arī panācis viņam nepienākušās naudas sumas pīdzīšanu no Kleinhofa un sabiedrības „Vitamins”. Sastādītā un parakstītā dokumenta pār- labojums, nogrieztot kādu dokumenta daļu, kas pārvēidō tā pirmtekstu un piešķīr tam citādu saturu un nozīmi nekā bija agrāk, un tāda (pārlabota) dokū- menta, kā saistības esamības pierādījuma izlietošanu par istu, pretēji tiesājamā kasacijas sūdzības apgalvojumam, ir pielīdzinams dokumenta viltojuma un tāds nodarījums apspīezams pēc Sodū lik. 415., bet nevis Sodū lik. 525. p. 1. daļas pazīmēm par dokumenta bojāšanu. Tādēļ nav saskatama novirzīšanās no Sodū lik. 415. panta (1. daļas) satūra pareizās izpratnes, ka tiesājamā rīcību tiesa kvalificējusi kā tāda priekšmeta viltojumu, kas var noderēt par tiesības vai pienākuma esamības pierādījumu.

Citādi tas ir ar civilprasību. No tiesas lietvedības (apg. akts lp. 169 o. p. 170) vērojams, ka apsūdzētais Grīnvalds ar aprādīto kvīti, kā pierādījumu, ir panācis civiltiesā sev labvēlīgu spīedumu pret atbildētāju Kleinhofu un ka pēc spēkā nākušā civiltiesas spīeduma no Kleinhofa pīdzīti par labu Grīnvaldam Ls 206,25 (lp. 170). Saskaņā ar Civilprocesa nolik. 1019. p. noteikumu civiltīe- sas spēkā gājušais spīedums ir saistošs. Šāds spīedums var tīkt atcelts pierādījumu viltojuma atklāšanas gadījumos, ja spīedums uz tiem pamatots, Civilproc. nolik. 911. p. 2. pīktā norādītā kārtībā. Runā esošā gadījumā Ls 206,25 pīdzīti no atbildētāja Kleinhofa par labu prasītājam Grīnvaldam uz spēkā esošā tiesas spīeduma pamata, un jautājums par civiltiesas spīeduma

Saskaņā ar Kriminālproc. lik. 491. un 724. p. izpratī, gadījumos, kad šajos pantos minētās tiesājamie radiniekā atsakas no liecības došanas, tiesa nevar operēt ar viņu agrāk tiesā vai iepriekšējā izmeklēšanā nodotu liecību materiālu, jo attiecīgās personas atteikšanās liecināt nozīmē atteikšanos no liecības došanas, kas ir atbilstošs liecināšanas pienākums. Liecinieku izmeklēšanā nevar būt tiesas izmeklēšanas pārbaudes priekšmeti. Liecinieku, art. cietušo, a g r a k i e izsacījumi, ja liecinieks v e l a k izlietojis viņam ar likumu rezervēto tiesību atteikties no liecināšanas liecību, nevar būt saskaņā ar Kriminālproc. lik. 750. p., par partu debātu priekšmetu, jo debates var skārt vienīgi tiesas priekš caurlūkoti un pārbaudīti pierādījumu būtībā, un tādā izsacījumi nevar arī nodētēt kā tiesas sprieduma taisīšanas materiāli. Kriminālproc. lik.

Caurlūkojot lietu, sakārtā ar iesniegto kasācijas sūdzību, Senats atrod: Saskaņā ar Kriminālproc. lik. 491. un 724. p. izpratī, gadījumos, kad šajos pantos minētās tiesājamie radiniekā atsakas no liecības došanas, tiesa nevar operēt ar viņu agrāk tiesā vai iepriekšējā izmeklēšanā nodotu liecību materiālu, jo attiecīgās personas atteikšanās liecināt nozīmē atteikšanos no liecības došanas, kas ir atbilstošs liecināšanas pienākums. Liecinieku izmeklēšanā nevar būt tiesas izmeklēšanas pārbaudes priekšmeti. Liecinieku, art. cietušo, a g r a k i e izsacījumi, ja liecinieks v e l a k izlietojis viņam ar likumu rezervēto tiesību atteikties no liecināšanas liecību, nevar būt saskaņā ar Kriminālproc. lik. 750. p., par partu debātu priekšmetu, jo debates var skārt vienīgi tiesas priekš caurlūkoti un pārbaudīti pierādījumu būtībā, un tādā izsacījumi nevar arī nodētēt kā tiesas sprieduma taisīšanas materiāli. Kriminālproc. lik.

Uz notiesātā H. apelācijas sūdzības pamata Tiesu palatas Krimināldepartaments 1937. g. 30. oktobrī nosprieda šādu apgabaltiesas 1937. g. 17. augusta spriedumu pāršūdzēta daļa apstiprināt.

Senats atrod: Ar Jelgavas apgabaltiesas Krimināldepartamenta 1937. g. 17. augusta spriedumu Vilhelms H. atzīts par vainīgu, ka tas 1935. gada decembra mēnesī vairākkārtīgi izdarījis kopopanos ar savu miesīgu meitu.

Ar minētās tiesas spriedumu H. pēc Sodū lik. 502. p. 1. p.kta, 501. p. 1. p.kta, 52. p. 14. p., 498. p. 1. d., 52., 15., 58. un 53. p. p. sodīts ar ieslodzījumu par mēģinājumu uz trim gadiem, līdz ar likuma paredzētām sekām un tiesību zaudēšanu.

Uz notiesātā H. apelācijas sūdzības pamata Tiesu palatas Krimināldepartaments 1937. g. 30. oktobrī nosprieda šādu apgabaltiesas 1937. g. 17. augusta spriedumu pāršūdzēta daļa apstiprināt.

Senats atrod: Ar Jelgavas apgabaltiesas Krimināldepartamenta 1937. g. 17. augusta spriedumu Vilhelms H. atzīts par vainīgu, ka tas 1935. gada decembra mēnesī vairākkārtīgi izdarījis kopopanos ar savu miesīgu meitu. Ar minētās tiesas spriedumu H. pēc Sodū lik. 502. p. 1. p.kta, 501. p. 1. p.kta, 52. p. 14. p., 498. p. 1. d., 52., 15., 58. un 53. p. p. sodīts ar ieslodzījumu par mēģinājumu uz trim gadiem, līdz ar likuma paredzētām sekām un tiesību zaudēšanu.

Uz notiesātā H. apelācijas sūdzības pamata Tiesu palatas Krimināldepartaments 1937. g. 30. oktobrī nosprieda šādu apgabaltiesas 1937. g. 17. augusta spriedumu pāršūdzēta daļa apstiprināt.

Senats atrod: Ar Jelgavas apgabaltiesas Krimināldepartamenta 1937. g. 17. augusta spriedumu Vilhelms H. atzīts par vainīgu, ka tas 1935. gada decembra mēnesī vairākkārtīgi izdarījis kopopanos ar savu miesīgu meitu.

Ar minētās tiesas spriedumu H. pēc Sodū lik. 502. p. 1. p.kta, 501. p. 1. p.kta, 52. p. 14. p., 498. p. 1. d., 52., 15., 58. un 53. p. p. sodīts ar ieslodzījumu par mēģinājumu uz trim gadiem, līdz ar likuma paredzētām sekām un tiesību zaudēšanu.

Uz notiesātā H. apelācijas sūdzības pamata Tiesu palatas Krimināldepartaments 1937. g. 30. oktobrī nosprieda šādu apgabaltiesas 1937. g. 17. augusta spriedumu pāršūdzēta daļa apstiprināt.

Senats atrod: Ar Jelgavas apgabaltiesas Krimināldepartamenta 1937. g. 17. augusta spriedumu Vilhelms H. atzīts par vainīgu, ka tas 1935. gada decembra mēnesī vairākkārtīgi izdarījis kopopanos ar savu miesīgu meitu.

Ar minētās tiesas spriedumu H. pēc Sodū lik. 502. p. 1. p.kta, 501. p. 1. p.kta, 52. p. 14. p., 498. p. 1. d., 52., 15., 58. un 53. p. p. sodīts ar ieslodzījumu par mēģinājumu uz trim gadiem, līdz ar likuma paredzētām sekām un tiesību zaudēšanu.

Uz notiesātā H. apelācijas sūdzības pamata Tiesu palatas Krimināldepartaments 1937. g. 30. oktobrī nosprieda šādu apgabaltiesas 1937. g. 17. augusta spriedumu pāršūdzēta daļa apstiprināt.

Senats atrod: Ar Jelgavas apgabaltiesas Krimināldepartamenta 1937. g. 17. augusta spriedumu Vilhelms H. atzīts par vainīgu, ka tas 1935. gada decembra mēnesī vairākkārtīgi izdarījis kopopanos ar savu miesīgu meitu. Ar minētās tiesas spriedumu H. pēc Sodū lik. 502. p. 1. p.kta, 501. p. 1. p.kta, 52. p. 14. p., 498. p. 1. d., 52., 15., 58. un 53. p. p. sodīts ar ieslodzījumu par mēģinājumu uz trim gadiem, līdz ar likuma paredzētām sekām un tiesību zaudēšanu.

Citādi tas ir ar kasācijas sūdzība izvirzīto jautājumu par Lūsīnam imkri- par kuru viņš iepriekš tics notiesāts ar likumīga spēka nākšu spriedumu. Lūsīns pēc Sodū lik. 255. p. par sodītu vairs neskatījās, kādos apstākļos nevar būt runa par to, ka Lūsīns no jauna šim lietā būtu tiesāts par to pašu lietu. Lūsīns pēc Sodū lik. 255. p. par sodītu vairs neskatījās, kādos apstākļos nevar būt runa par to, ka Lūsīns no jauna šim lietā būtu tiesāts par to pašu lietu. Lūsīns pēc Sodū lik. 255. p. par sodītu vairs neskatījās, kādos apstākļos nevar būt runa par to, ka Lūsīns no jauna šim lietā būtu tiesāts par to pašu lietu.

Senats atrod: No liecības vērojams, ka Valmieras apriņķa 2. iecirkņa mērtiesnesis 2. d. (kvalificēta neuzmanība). Lūsīns pēc Sodū lik. 255. p. 1. p.kta par nevērtīgu būtu sodīts ar ieslodzījumu uz trim gadiem, līdz ar likuma paredzētām sekām un tiesību zaudēšanu.

Uz notiesātā H. apelācijas sūdzības pamata Tiesu palatas Krimināldepartaments 1937. g. 30. oktobrī nosprieda šādu apgabaltiesas 1937. g. 17. augusta spriedumu pāršūdzēta daļa apstiprināt.

Senats atrod: Ar Jelgavas apgabaltiesas Krimināldepartamenta 1937. g. 17. augusta spriedumu Vilhelms H. atzīts par vainīgu, ka tas 1935. gada decembra mēnesī vairākkārtīgi izdarījis kopopanos ar savu miesīgu meitu.

Ar minētās tiesas spriedumu H. pēc Sodū lik. 502. p. 1. p.kta, 501. p. 1. p.kta, 52. p. 14. p., 498. p. 1. d., 52., 15., 58. un 53. p. p. sodīts ar ieslodzījumu par mēģinājumu uz trim gadiem, līdz ar likuma paredzētām sekām un tiesību zaudēšanu.

Uz notiesātā H. apelācijas sūdzības pamata Tiesu palatas Krimināldepartaments 1937. g. 30. oktobrī nosprieda šādu apgabaltiesas 1937. g. 17. augusta spriedumu pāršūdzēta daļa apstiprināt.

Senats atrod: Ar Jelgavas apgabaltiesas Krimināldepartamenta 1937. g. 17. augusta spriedumu Vilhelms H. atzīts par vainīgu, ka tas 1935. gada decembra mēnesī vairākkārtīgi izdarījis kopopanos ar savu miesīgu meitu.

Ar minētās tiesas spriedumu H. pēc Sodū lik. 502. p. 1. p.kta, 501. p. 1. p.kta, 52. p. 14. p., 498. p. 1. d., 52., 15., 58. un 53. p. p. sodīts ar ieslodzījumu par mēģinājumu uz trim gadiem, līdz ar likuma paredzētām sekām un tiesību zaudēšanu.

Uz notiesātā H. apelācijas sūdzības pamata Tiesu palatas Krimināldepartaments 1937. g. 30. oktobrī nosprieda šādu apgabaltiesas 1937. g. 17. augusta spriedumu pāršūdzēta daļa apstiprināt.

Senats atrod: Ar Jelgavas apgabaltiesas Krimināldepartamenta 1937. g. 17. augusta spriedumu Vilhelms H. atzīts par vainīgu, ka tas 1935. gada decembra mēnesī vairākkārtīgi izdarījis kopopanos ar savu miesīgu meitu.

Ar minētās tiesas spriedumu H. pēc Sodū lik. 502. p. 1. p.kta, 501. p. 1. p.kta, 52. p. 14. p., 498. p. 1. d., 52., 15., 58. un 53. p. p. sodīts ar ieslodzījumu par mēģinājumu uz trim gadiem, līdz ar likuma paredzētām sekām un tiesību zaudēšanu.

Uz notiesātā H. apelācijas sūdzības pamata Tiesu palatas Krimināldepartaments 1937. g. 30. oktobrī nosprieda šādu apgabaltiesas 1937. g. 17. augusta spriedumu pāršūdzēta daļa apstiprināt.

Senats atrod: Ar Jelgavas apgabaltiesas Krimināldepartamenta 1937. g. 17. augusta spriedumu Vilhelms H. atzīts par vainīgu, ka tas 1935. gada decembra mēnesī vairākkārtīgi izdarījis kopopanos ar savu miesīgu meitu.

Ar minētās tiesas spriedumu H. pēc Sodū lik. 502. p. 1. p.kta, 501. p. 1. p.kta, 52. p. 14. p., 498. p. 1. d., 52., 15., 58. un 53. p. p. sodīts ar ieslodzījumu par mēģinājumu uz trim gadiem, līdz ar likuma paredzētām sekām un tiesību zaudēšanu.

Uz notiesātā H. apelācijas sūdzības pamata Tiesu palatas Krimināldepartaments 1937. g. 30. oktobrī nosprieda šādu apgabaltiesas 1937. g. 17. augusta spriedumu pāršūdzēta daļa apstiprināt.

Senats atrod: Ar Jelgavas apgabaltiesas Krimināldepartamenta 1937. g. 17. augusta spriedumu Vilhelms H. atzīts par vainīgu, ka tas 1935. gada decembra mēnesī vairākkārtīgi izdarījis kopopanos ar savu miesīgu meitu.

Ar minētās tiesas spriedumu H. pēc Sodū lik. 502. p. 1. p.kta, 501. p. 1. p.kta, 52. p. 14. p., 498. p. 1. d., 52., 15., 58. un 53. p. p. sodīts ar ieslodzījumu par mēģinājumu uz trim gadiem, līdz ar likuma paredzētām sekām un tiesību zaudēšanu.

Uz notiesātā H. apelācijas sūdzības pamata Tiesu palatas Krimināldepartaments 1937. g. 30. oktobrī nosprieda šādu apgabaltiesas 1937. g. 17. augusta spriedumu pāršūdzēta daļa apstiprināt.